16/02/2021

20 μοναδικής αξίας περιστατικά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου

1. *Λέγεται, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Κερκύρας κυρός Πολύκαρπος (†1984), ὅταν κοιμήθηκε καί πῆγαν νά τόν ἑτοιμάσουν γιά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία, βρῆκαν νά φορᾶ μπαλωμένο παντελόνι καί στήν τσέπη του ἕνα χαρτάκι πού ἔλεγε: «Ἄν βρεῖτε κανένα νόμισμα, δῶστε το σέ πτωχούς». Δέν βρῆκαν τίποτα.*
2. *Λέγεται ἐπίσης ὅτι ὁ ἀείμνηστος Φαναριοφερσάλων κυρός Ἰεζεκιήλ (†1953) μοίραζε τά πάντα. Κάποτε βρέθηκε, ἀνήμερα Χριστούγεννα, στόν Δεσποτικό θρόνο μέ παντόφλες. Τί εἶχε συμβεῖ; Τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων εἶχε δώσει τά καινούργια του παπούτσια, πού τοῦ εἶχαν κάνει δῶρο, σέ ἕνα πτωχό, πού πῆγε τό βράδυ στό Ἐπισκοπεῖο, νά πάει νά τά πουλήσει πάλι στόν ὑποδηματοποιό καί νά πάρει τά χρήματα πρός βοήθεια.*
3. *Κάποιος κληρικός, περπατώντας σέ μιά ἀπόμακρη περιοχή τῆς Ν. Σμύρνης, βρέθηκε μπροστά σ' ἕνα ἄθλιο καλυβάκι. Μπῆκε, καί εἶδε μιά μοναχική γερόντισσα:*

   – Ποιός εἶσαι, παπά μου; ρώτησε. Δέ σέ γνωρίζω.

   – Εἶμαι καινούργιος ἐδῶ, ἀπάντησε. Κάνε μου ἕνα καφεδάκι.

   Κάθισε, πῆρε λίγο καφέ, κουβέντιασε μαζί της, χαιρέτισε καί ἔφυγε.

Ὅταν ἡ γιαγιά πῆγε νά πλύνει τό φλυτζάνι, εἶδε ἀπό κάτω διπλωμένο ἕνα μεγάλο χαρτονόμισμα!...

Ὁ ἄγνωστος κληρικός ἦταν ὁ Μητροπολίτης Ν. Σμύρνης Χρυσόστομος (†1986).

4. *Ἱστορεῖται, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Θηβῶν καί Λεβαδείας κυρός Νικόδημος (†1996) περνοῦσε κάποτε ἀπό μία γειτονιά στόν συνοικισμό Κουκάκι τῶν Ἀθηνῶν καί εἶδε σέ μία «ἀλάνα» νά παίζουν μερικά παιδιά ποδόσφαιρο. Ὅμως πρόσεξε ὅτι ἕνα παιδί, ἦταν ἔξω ἀπό τό γήπεδο, καί ἁπλῶς καθόταν καί δέν ἔπαιζε. Τό πλησίασε καί τό ρώτησε γιατί δέν παίζει. Τότε τά ἄλλα παιδιά πῆγαν καί τοῦ εἶπαν: Εἶναι κωφάλαλο αὐτό τό παιδί. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀμέσως εἶπε νά παίξει καί αὐτό τό παιδί καί μετά πήγανε μαζί στό σπίτι του. Εἶδε τούς γονεῖς του, συζήτησαν καί ἀπό τότε, ἄρχισε νά μαθαίνει τήν γλῶσσα τῶν κωφαλάλων καί σιγά-σιγά ἔφτιαξε τόν Σύλλογο: «Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας» (1963).*
5. *Στή νήσο Ὕδρα, στά χρόνια τῆς Κατοχῆς, πού ὁ κόσμος πείναγε, ἐμφανίστηκαν πολλά ψάρια στήν παραλία, πού οἱ ἄνθρωποι ἄφθονα τά ἔπιαναν καί ἔζησαν ἀπ' αὐτά. Τά ἔλεγαν «καργαμέντο». Οἱ παλαιότεροι τό θυμοῦνται. Δόξαζαν τήν Παναγία. Ὅταν τελείωσε ἡ Κατοχή, τά ψάρια αὐτά ἐξαφανίστηκαν.*
6. *Σέ γηροκομεῖο τῆς Κρήτης, μέχρι πρίν λίγα χρόνια, ζοῦσε μία γερόντισσα, Νοσοκόμα τοῦ πολέμου στά βουνά τῆς Πίνδου καί καθημερινῶς ἔκαμνε*

κομποσχοίνι ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ἀξιωματικῶν καί στρατιωτῶν πού ἔπεσαν στόν πόλεμο τοῦ Σαράντα.

7. *Μία γερόντισσα στήν Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς, πού ἦρθε μέ μία μοναχά εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀπό τήν Σμύρνη, μετά τήν καταστροφή (1922), μένει σέ ἕνα καμαράκι. Ἀσχολία της εἶναι νά ζυμώνει καί ψήνει πρόσφορα καί νά τά στέλνει ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά ἔχουν γιά τήν Θ. Λειτουργία. Τό καμαράκι της εἶναι ὡς ἕνα κελί μοναχῆς. Ζεῖ ἁπλά καί ταπεινά, χωρίς σύνταξη καί συντηρεῖται ἀπό τούς πιστούς χριστιανούς. Προσεύχεται καί δίνει ἁπλές, ἀλλά σπουδαῖες συμβουλές.*
8. *Τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὅπου ἀναγιγνώσκεται ἡ Εὐαγγελική περικοπή, στήν ὁποία ὑπάρχει καί ἡ φράση: «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος» (Ἰω. ζ', 38), μία γριούλα, στίς Σπέτσες, ὅλη ἐκείνη τήν ἡμέρα, ὅποιος τήν συναντοῦσε ἔλεγε τήν εὐχή-χαιρετισμό: «Παιδάκι μου, τό Ἅγιο Πνεῦμα στήν κοιλιά σου»!*
9. *Τήν δεκαετία τοῦ 1960 κτιζόταν ἕνα σπίτι στήν Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς καί ὁ ἰδιοκτήτης καί κτίστης κατά τήν προετοιμασία ἔσβηνε μέσα σ' ἕνα λάκκο τόν ἀσβέστη, ὅπως τότε συνηθιζόταν. Ὅμως ἕνα παιδί τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, παίζοντας στήν αὐλή, ἔπεσε στό λάκκο μέ τόν ἀσβέστη καί κάηκαν τά μάτια του. Τότε ὁ πατέρας αὐτός-κτίστης ἅρπαξε τό παιδί καί τρέχοντας τό πῆγε κάτω ἀπό τό εἰκόνισμα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, παρακαλῶντας την νά γίνει καλά! Ἡ Ἁγία ἔκανε τό θαῦμα της. Τό παιδί θεραπεύτηκε.*
10. *Ἕνας ἱερέας, εἶδε σέ μιά γειτονιά ἕνα μωρό μέσα σ' ἕνα καροτσάκι νά κλαίει γοερά! Ὁ πατέρας τό μάλωνε μέ φωνές. Τό ἴδιο καί ἡ μάνα. Ὁ ἱερέας πλησίασε καί ρώτησε γιατί τό μωρό κλαίει; Οἱ γονεῖς μέ ἀγανάκτηση καί θυμό ἀπήντησαν: Τό καταραμένο εἶναι συνεχῶς ἀνήσυχο. Κλαίει γοερά! Δέν ὑποφέρεται. Ὁ ἱερεύς ρώτησε: Τό ἔχετε βαπτίσει; Οἱ γονεῖς εἶπαν ὄχι. Δέν χρειάζεται. Τότε ὁ ἱερέας εἶπε: Μά ἀκριβῶς χρειάζεται. Γι' αὐτό κλαίει ἔτσι. Τά ἀβάπτιστα παιδιά τά πειράζει ὁ πονηρός. Βαπτίστε το. Καί ἀφοῦ εἶπε αὐτά τά λόγια, σταύρωσε τό παιδάκι. Αὐτό ἀμέσως σταμάτησε νά κλαίει καί χαμογελοῦσε. Οἱ γονεῖς ἔμειναν ἐμβρόντητοι.*
11. *Μία προϊσταμένη μεγάλου νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν, ἦταν ὑπεύθυνη ὁλόκληρου τοῦ $1^{ου}$ ὀρόφου. Ὅταν ὁ Ἱερέας, στήν ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου τήν $8^{η}$ Σεπτεμβρίου, πῆγε νά λιτανεύσει τήν εἰκόνα στούς θαλάμους τῶν ἀσθενῶν, ἐκείνη ἦταν μπροστά, ἔδειχνε τόν δρόμο, ἐνημέρωνε τόν Ἱερέα καί κρατοῦσε ἀναμμένο ἕνα κερί. Ὁ ἱερέας συνέχισε τήν λιτάνευση τῆς εἰκόνας. Ἀνέβηκε στόν $2^{ο}$ ὄροφο καί στόν $3^{ο}$. Τότε ὁ ἱερέας πού τήν ἔβλεπε κοντά του τῆς εἶπε: «Μέ συγχωρεῖτε. Ἐσεῖς ὡς προϊσταμένη τοῦ $1^{ου}$ ὀρόφου, θά μπορέσετε νά ἔλθετε μαζί μας καί στούς ὑπόλοιπους ὀρόφους; Ἐγώ θά ἀνέβω μέχρι τόν $6^{ο}$ τοῦ νοσοκομείου. Καί ἡ νοσηλεύτρια ἀπήντησε: «Πάτερ, συνοδεύω τήν Παναγία»!*

12. *Ἕνας ἰατρός χειρουργός σέ μεγάλο ἰδιωτικό νοσοκομεῖο, εἶχε ὡς βασική του ἀρχή νά μήν λαμβάνει τό λεγόμενο «φακελλάκι». Πρό τῆς ἐγχειρίσεως τοῦ ἀσθενοῦς, ὅτι καί ἄν ἦταν αὐτός, καθόταν δίπλα του στό κρεββάτι, ἐξηγοῦσε τί ἔχει ὁ ἀσθενής, πῶς θά κάνει τήν ἐγχείριση καί τί θά γίνει μετά. Ὅταν ἔβλεπε ὅτι ὁ ἀσθενής ἦταν πτωχός ἤ κάποιο νέο παιδί, τότε σέ ἄλλη στιγμή, ὁ ἴδιος, ἔβαζε κάτω ἀπό τό μαξιλάρι του ἕνα δικό του «φακελλάκι», πρός ἐνίσχυσιν. Ἀντί νά παίρνει, ἔδινε φακελλάκι.*
13. *Ἕναν ἀριστοῦχο πτυχιοῦχο τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τόν βράβευσαν μεγάλα Ἱδρύματα, Σύλλογοι, Δήμαρχοι καί βέβαια τόν χειροκροτοῦσαν. Τέλος τόν βράβευσε καί ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐν μέσω πολλῶν χειροκροτημάτων καί φωτογραφιῶν. Μετά τό πέρας τῆς ἐκδήλωσης ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τόν προσκάλεσε νά ἔλθει τήν ἑπομένη ἡμέρα στήν Ἀρχιεπισκοπή νά τοῦ δώσει εὐλογία καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί νά τόν συγχαρεῖ. Ὁ νέος αὐτός ἰατρός ἦλθε πράγματι στό Γραφεῖο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί μετά τήν σεμνή συνάντηση μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο δήλωσε: «Καλά ἦταν τά βραβεῖα πού μοῦ ἔδωσαν, χάρηκα. Ἐδῶ ὅμως στήν Ἐκκλησία αἰσθάνθηκα τήν ζεστασιά τοῦ Θεοῦ»!*
14. *Ἕνας δικαστής, προτοῦ ἀνέλθει στήν ἕδρα νά δικάσει, κάμνει ἰδιαίτερη προσευχή μέσα του, ἔχοντας παράλληλα τό χέρι του στήν τσέπη τοῦ σακακιοῦ του, ὅπου ἀγγίζει ἕνα κομποσχοίνι. Ἐξομολογεῖτο σέ φίλο ἱερέα, ὅτι ἡ προσευχή, τοῦ δίνει πολλή ἠθική δύναμη γιά τό δύσκολο ἔργο του καί τίς δυσχερεῖς δικαστικές ὑποθέσεις.*
15. *Ἕνας ὁδηγός ταξί, ὅταν διέρχεται ἀπό κάποιο ἱερό ναό, τότε ὁμιλεῖ διακριτικά στό πελάτη του γιά τόν Ἅγιο τοῦ Ναοῦ. Βρίσκει τήν εὐκαιρία νά δώσει ὁμολογία πίστεως καί νά ὠφελήσει πνευματικά τόν ἐπιβάτη μέ τόν δικό του τρόπο.*
16. *Ἕνας ἱερέας ψαρεύει στή θάλασσα μέ τήν βάρκα του. Τά ψάρια πού ἁλιεύει τά διαλέγει καί κατόπιν τά τοποθετεῖ σέ σακκούλες καί ἀρχίζει τό μοίρασμα σέ πτωχές οἰκογένειες. Αὐτό τό πραγματοποιεῖ δύο φορές τήν ἑβδομάδα.*
17. *Διηγεῖται ἕνας ἀξιόλογος ἱεροκήρυκας: «Κάποτε βρέθηκα στό ναό ἑνός ὀρεινοῦ χωριοῦ. Ἐκοινώνησα καί βγῆκα στήν Ὡραία Πύλη, ὅπου ἔκανα ἕνα μικρό κήρυγμα στούς λιγοστούς πιστούς καί ὁ ἱερέας τελείωσε τήν Θ. Λειτουργία. Μετά τό «Δι' εὐχῶν» καί τήν διανομή τοῦ ἀντιδώρου, τότε χαιρέτησα ἕνα γέρο ἱερέα, συνταξιοῦχο, πού ἦταν δίπλα μου καθ' ὅλην τήν διάρκεια τῆς Θ. Λειτουργίας. Ἐκεῖνος ἔσκυψε νά μοῦ φιλήσει τό χέρι. Ἐγώ τοῦ λέγω: -Ἐσύ, γέροντα, μοῦ φιλᾶς τό χέρι; Καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: -Δέν φιλῶ ἐσένα, ἀλλά Ἐκεῖνον πού ἐπῆρες σήμερα μέσα σου! Θαύμασα τά λόγια του, τήν βαθυτάτη πίστη καί εὐλάβειά του».*

18. *Μία ἀξιόλογος ἐκπαιδευτικός, Λυκειάρχης, μόλις συνταξιοδοτήθηκε καί κατόπιν σύμφωνης γνώμης καί τοῦ συζύγου της, ἀνεχώρησε σέ μία χώρα τῆς Ἀφρικῆς ὅπου ἐνετάχθη στό ἐκεῖ ἱεραποστολικό κλιμάκιο καί πρόσφερε πάρα πολλά γιά τήν παιδεία τῶν ἀφρικανόπουλων.*
19. *Μία κυρία, ἔχοντας σπουδάσει Νοσηλευτική, ὅταν πληροφορεῖται, ὅτι κάποιος κληρικός ἤ μοναχός εἶναι ἀσθενής, τότε πηγαίνει καί μέ πολλή διάκριση καί σεβασμό προσφέρει μέ ἀνιδιοτέλεια καί αὐτοθυσία τίς ὑπηρεσίες της.*
20. *Μία νέα, τήν κτύπησε ὁ καρκῖνος. Ἐπιθυμία της ἦταν νά γίνει μοναχή. Δέν πρόλαβε. Βρέθηκε γιά μῆνες σέ Νοσοκομεῖο, στό κρεββάτι τοῦ πόνου. Ἐκεῖ σ' αὐτή τήν κατάσταση, τελικά δέχθηκε τό μοναχικό σχῆμα καί μετά μία ἡμέρα ἔφυγε γιά τόν οὐρανό. Τό ὄνομά της πρός μνημόνευση, †Πελαγία μοναχή.*